

[Finansministeren.]

Når jeg ikke desto mindre mener, at det er rigtigt, at det udvalg, som statsministeren har foreslået, bliver nedsat, skyldes det, at skal vi nå til en bedre efterlevelse af grundlovens påbud — for det er jo det, det drejer sig om — kan det ikke undgås, at vi må se på, hvorledes praksis har udviklet sig, hvad der skal ske af ændringer heri, og hvorledes disse ændringer kan, om jeg så må sige, organiseres, kan tilrettelægges, for jeg kan meget vel se, at der er en del problemer, som vi, når dette yderligere udforskningsarbejde er gjort, må tale om og finde en løsning på. Det er jeg for mit vedkommende meget villig til at medvirke til, om jeg til den tid stadig måtte have det hverv, jeg har i øjeblikket. I mellemtiden vil vi naturligvis fra det høje tings og fra finansministeriets side søge at nedbringe overskridelsernes antal til et minimum, og jeg skal gerne medvirke til, at den indsats, vi kan gøre på dette felt, bliver skærpet.

Må jeg derudover sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh, at jeg vil ikke give noget svar på hans bemærkninger ved denne lejlighed, men jeg vil gerne have lov til at tænke nærmere over de betragtninger, det ærede medlem fremsatte.

I øvrigt kan jeg for mit vedkommende give fuld tilslutning til de bemærkninger, der blev gjort af folketingsudvalgets formand, det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre), og vil også gerne takke for det arbejde, der er udført.

(Kort bemærkning).

Vagn Bro: Når jeg har bedt om ordet for en kort bemærkning, er det i anledning af en udtalelse af det ærede medlem hr. Aage Fogh, en udtalelse, som det ærede medlem flere gange har rettet til mig vedrørende spørgsmålet om dobbeltstillinger. Jeg må erkende, at af denne sag med dens vide forgreninger bør vi alle lære, og jeg vil blot til det ærede medlem sige, at jeg erkender, at i spørgsmålet om dobbeltstillinger er det ærede medlem jo ikke uden erfaring, og jeg skal for mit vedkommende drage den slutning, at erfaren mand er god at gæste.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: For at der ikke skal være nogen misforståelse, må jeg bede det ærede medlem hr. Vagn Bro om her i tinget at meddele, hvad det er, det ærede medlem tænker på.

Undervisningsministeren (Helveg Petersen): Det er jo Jonstrupsagen, der i så høj grad har givet anledning til denne debat. Jeg vil da gerne understrege, hvad jeg har sagt før, at jeg på ethvert tidspunkt har betragtet hele denne sag med stor alvor, og det vil være alle bekendt, hvordan jeg i det hele har forholdt mig, men jeg var glad for at høre det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre)s udtalelser, hvor han kom ind på de problemer, der foreligger i forholdet mellem bevillingsmyndighed og administration.

Når jeg har bedt om ordet, er det, fordi jeg synes, det er min pligt at sige en enkelt ting i forbindelse med landsdommer Hvidts redegørelse, og foranledningen er de bemærkninger, det ærede medlem hr. P. E. Eriksen gjorde. Jeg har jo også i tiden siden landsdommer Hvidts redegørelse meget jævnlige set udtalelser om, at landsdommeren skulle se meget mildt på de begåede fejl, og i enkelte tilfælde har jeg endda set fremhævet, at han ligefrem skulle tilskynde til, at man tilvejebragte en praksis som den, der skulle være fulgt i Jonstrupsagen.

Jeg vil gerne her citere, hvad landsdommeren siger i sin redegørelse på side 126. Han siger efter at have redegjort for grundlovens § 46, stk. 2, og efter at have anført de praktiske vanskeligheder, der er forbundet med at få byggeri- og bevillingsrytme til at falde sammen, følgende, som jeg beder om tilladelse til at citere:

„Disse særlige forhold rokker imidlertid ikke ved bestemmelsen om, at bevilling eller tilslutning fra finansudvalget skal foreligge. Det er for selve vort demokrati af afgørende betydning, at det er folketinget og specielt dettes finansudvalg, der har det øverste ansvar for statens økonomi, og som har den bevilgende myndighed. Også hvor det gælder fortsættelse af arbejder, hvortil bevillingsmyndighederne ikke blot har bevilget